

P7_TA-PROV(2010)0025

Доклад за напредъка на Турция през 2009 г.

Резолюция на Европейския парламент от 10 февруари 2010 г. относно доклада за напредъка на Турция през 2009 г.

Европейският парламент,

- като взе предвид доклада на Комисията за напредъка на Турция през 2009 г. (SEC(2009)1334),
  - като взе предвид своите резолюции от 27 септември 2006 г. относно напредъка на Турция по пътя на присъединяване към ЕС¹, от 24 октомври 2007 г. относно отношенията между ЕС и Турция², от 21 май 2008 г. относно доклада за напредъка на Турция през 2007 г.³ и от 12 март 2009 г. относно доклада за напредъка на Турция през 2008 г.⁴,
  - като взе предвид Рамката за преговори с Турция от 3 октомври 2005 г.,
  - като взе предвид Решение 2008/157/ЕО на Съвета от 18 февруари 2008 г. относно принципите, приоритетите и условията, които се съдържат в Партньорството за присъединяване с Република Турция⁵ („Партньорството за присъединяване“), както и предходните решения на Съвета относно Партньорството за присъединяване от 2001 г., 2003 г. и 2006 г.,
  - като взе предвид заключенията от заседанието на Европейския съвет, проведено на 10-11 декември 2009 г.,
  - като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- A. като има предвид, че преговорите за присъединяване с Турция започнаха на 3 октомври 2005 г., след одобрение от Съвета на Рамката за преговори, и че започването на тези преговори представляваше началото на дългосрочен и отворен процес;
- Б. като има предвид, че Турция е поела ангажимент за провеждане на реформи, за поддържане на добросъседски отношения и за постепенно привеждане в съответствие с ЕС и тези усилия следва да се разглеждат като възможност за модернизиране на самата Турция;
- В. като има предвид, че цялостното изпълнение на всички критерии от Копенхаген и интеграционният капацитет на ЕС, в съответствие със заключенията от заседанието на Европейския съвет, проведено през декември 2006 г., продължават да бъдат основата за присъединяване към ЕС, който е общност, основана на споделени ценности;

---

¹ ОВ С 306 Е, 15.12.2006 г., стр. 284.

² ОВ С 263 Е, 16.10.2008 г., стр. 452.

³ ОВ С 279 Е, 19.11.2009 г., стр. 57.

⁴ Приети текстове, P6_TA(2009)0134.

⁵ ОВ L 51, 26.2.2008 г., стр. 4.

- Г. като има предвид, че Комисията заключи, че през 2009 г. в областта на политическите реформи е постигнат конкретен напредък с ограничен характер;
- Д. като има предвид, че Турция все още не е приложила, за четвърта поредна година, разпоредбите, произтичащи от Споразумението за асоцииране между ЕО и Турция и Допълнителния протокол към него;
- Е. като има предвид, че в своя доклад за напредъка на Турция през 2009 г. Комисията е проучила и доразвила въпросите, подчертани от Парламента в последната му резолюция относно напредъка на Турция;
1. Приветства широкия обществен дебат относно редица традиционно деликатни проблеми, като ролята на съдебната власт, правата на гражданите от кюрдски произход, правата на общността на алевитите, ролята на военните и отношенията на Турция с нейните съседи; поздравява тюрското правителство за конструктивния му подход и за ролята му при поставянето на началото на този дебат;
  2. Отново изразява своята загриженост относно продължаващата поляризация в рамките на тюрското общество и между политическите партии, като настоятелно призовава правителството и всички парламентарно представени партии да изградят по-подходящ баланс между политическото конкуриране и прагматичното сътрудничество, за да се улесни помирието в тюрското общество и да се осигури възможност за осъществяването на ключови реформи, в частност внасянето на изменения в конституцията;
  3. Отбелязва, че напредъкът, що се отнася до конкретните реформи, продължава да бъде ограничен през 2009 г., и поощрява правителството да превърне своите политически инициативи в конкретни изменения в законодателството, както и за последващото им прилагане;
  4. Изразява съжаление във връзка с факта, че при въведено законодателство, свързано с политическите критерии от Копенхаген, неговото прилагане продължава да бъде недостатъчно; призовава настоятелно правителството да засили, в частност, прилагането на законодателството в областта на правата на жените, липсата на дискриминация, свободата на вероизповеданието, мисълта и убежденията, свободата на словото и свободата на изразяване, нулевата толерантност към изтезанията и борбата с корупцията;
  5. Призовава Турция да продължи и да увеличи усилията си за цялостно изпълнение на критериите от Копенхаген и за постигане на помирение в тюрското общество, в подкрепа на необходимите реформи, обединявайки го въз основа на равенството на всяко човешко същество, независимо от пола, расовия или етнически произход, вероизповеданието или убежденията, наличието на увреждане, възрастта или сексуалната ориентация;

Изпълнение на политическите критерии от Копенхаген

Демокрация и правова държава

6. Отново привлича вниманието върху решаващото значение на внасянето на всеобхватни и съществени изменения в конституцията, с които в сърцевината на

турската държава и турското общество да се поставят защитата на правата на човека и на основните свободи; поощрява турското правителство да възобнови работата по тази реформа, като призовава за сътрудничество на всички политически партии и за ангажиране на гражданското общество и на всички малцинства;

7. Повтаря своя призив от предходните си резолюции от 2006 г. и 2007 г. за реформиране на системата за провеждане на избори чрез намаляване на прага от 10%, с което се гарантира партиен плурализъм, по-специално с цел да се позволи на новоучредени партии да получат достъп до политическия процес, както и по-широко представителство на политическите сили и малцинствата във Великото народно събрание;
8. Изразява дълбоко съжаление във връзка с решението на Конституционния съд за закриване на Партията на демократичното общество (ПДО) и за забрана на редица нейни демократично избрани представители да участват в политическа дейност; също така изразява съжаление относно неотдава извършените арести на членове на ПДО; още веднъж осъжда насилието и тероризма и настоятелно призовава всички политически сили да се стремят към постигането на помирение с мирни средства и да обединят турското общество въз основа на равните права за всички граждани; подчертава, че на политическите представители на кюрдското население трябва да им се позволи да вземат пълноценно участие в този процес; обръща внимание на становището, представено от Венецианската комисия към Съвета на Европа през март 2009 г., в което се заключава, че турското законодателство, регламентиращо закриването на политически партии, е несъвместимо с Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС), и настоятелно призовава правителството да представи предложения за необходимите реформи, при спазване на европейските стандарти;
9. Смята, че за успеха на процеса на модернизиране в Турция е жизненоважна всеобхватната и бърза реформа на съдебната система; приветства одобряването от правителството на стратегията за реформиране на съдебната система и отбелязва със задоволство широкия консултативен процес, въз основа на който тя е изградена; поощрява правителството да изпълни стратегията без забавяне, обръщайки особено внимание на систематичните мерки за повишаване на непристрастността и професионализма на съдебната власт, както и нейното съответствие със стандартите на ЕКЗПЧОС; в този контекст призовава турското правителство да предостави насоки на прокурорите във връзка със законите, които често се използват за ограничаване на свободата на изразяване; също така поощрява правителството да реструктурира Висшия съвет на съдиите и прокурорите, за да се гарантира неговата представителност, обективност, непристрастност и прозрачност;
10. Изразява дълбоко съжаление във връзка с решението на Конституционния съд за отмяна на законодателството, ограничаващо юрисдикцията на военните съдилища, като сериозна пречка в усилията на Турция за провеждане на реформи, и призовава турското Велико народно събрание да постигне консенсус в полза на внасянето на изменения в конституцията; изразява загриженост поради продължаващото участие на военните в турската политика, като цяло, и във външната политика на държавата, в частност, като отново заявява, че в едно демократично общество

армията трябва да подлежи изцяло на граждански контрол; по-специално призовава турското Велико народно събрание да увеличи своя контрол над бюджета и разходите на армията и да се включи в изготвянето на политики в областта на сигурността и отбраната;

11. Изразява загриженост относно предполагаемите размери на престъпната мрежа „Ергенекон“ и плана „Чук“; настоятелно призовава турското правителство и съдебната власт да гарантират пълното съответствие на всички производства с принципа на справедливия съдебен процес, както и зачитането на правата на всички обвиняеми; споделя оценката на Комисията, че Турция трябва да подходи към този случай като към възможност за засилване на доверието в правилното функциониране на демократичните й институции и принципа на правовата държава; настоятелно призовава турското правителство да не позволява използването на съдебни производства като претекст за упражняване на незаконен натиск над критично настроени журналисти, университетски преподаватели или политици от опозицията;
12. Изразява съжаление относно липсата на напредък по отношение на създаването на службата на омбудсмана; настоятелно призовава правителството да въведе необходимото законодателство, а всички парламентарно представени партии да го подкрепят, за създаване на ефективен, независим механизъм за подаване и разглеждане на жалби, свързан със система за провеждане на разследвания на предполагаеми нарушения на правата на човека;

Права на човека и зачитане и защита на малцинствата

13. Приветства предприетите от турското правителство инициативи за единение на турските граждани и осигуряване на възможност всеки гражданин, независимо от неговия пол, расов или етнически произход, вероизповедание или убеждения, наличие на увреждане, възраст или сексуална ориентация, да се ползва с равни права и да играе активна роля в турското общество; съзнава, че това е исторически дебат, но твърдо и настоятелно призовава правителството да превърне политическата си инициатива в конкретни реформи, като призовава всички политически партии и действащи лица, ангажирани в този процес, да го подкрепят, полагайки същевременно усилия за преодоляване на проблемите, които са с деликатен характер и за едните, и за другите; в този контекст приветства плана, представен от правителството пред турското Велико народно събрание на 13 ноември 2009 г., и поощрява правителството да го приложи, за да се гарантират свободите на всички граждани;
14. Приветства приемането на законодателство, което премахва всички ограничения пред излъчването на програми на кюрдски език от частни и обществени канали, както на местно, така и национално ниво, а също така и на законодателство относно използването на кюрдския език в затворите; настоятелно призовава правителството да вземе допълнителни мерки за гарантиране на действителни възможности за изучаване на кюрдски език в системата на обществените и частни училища, като се разреши използването на кюрдския език в политическия живот и за достъп до обществени услуги; призовава правителството да гарантира, че със законите срещу тероризма не се злоупотребява с цел ограничаване на основните свободи, по-специално свободата на изразяване, както и да отмени системата на селските

охранителни отряди в югоизточната част на Турция;

15. Подкрепя намерението на турското Велико народно събрание бързо да приеме изменения в Закона срещу тероризма, за да се заличат разпоредбите, предвиждащи воденето на съдебни дела срещу деца на възраст между петнадесет и осемнадесет години, сякаш те са пълнолетни;
16. Поощрява турското правителство да увеличи усилията си за преодоляване на социалните и икономически слабости в югоизточната част на страната; повтаря своя призив към Комисията да представи проучване относно последствията от проекта за Югоизточна Анатолия (GAP); призовава турските органи да съхранят културното и екологично наследство, визирано в този контекст, особено що се отнася до археологическите обекти „Hasankeyf” и „Allianoi”; изразява загриженост поради разселването на хиляди хора в резултат на изграждането на язовирите; настоятелно призовава правителството да преустанови работата по проекта за язовира „Илису”, докато не бъде представено горепосоченото проучване на Комисията;
17. Настоятелно призовава турското Велико народно събрание да осигури, без никаква дискриминация, гарантиран парламентарен имунитет за всички членове на парламента, в чийто обхват да влиза изразяването на политически възгледи;
18. Осъжда продължаващото насилие, извършвано от Кюрдската работническа партия (ПКК) и от други терористични групи на турска територия, и настоятелно призовава ПКК да отговори на политическата инициатива на турското правителство, като прекрати въоръжените действия и сложи край на насилието;
19. Изтъква свободата на вероизповеданието като основна ценност с универсален характер и призовава Турция да я гарантира в полза на всички граждани; приветства започналия диалог между турското правителство и представители на религиозните общности, включително алевитите, и поощрява органите да засилят диалога между различните вероизповедания, за да се установи редовна и конструктивна комуникация между тях; отново повтаря обаче, че положителните стъпки и жестове трябва да бъдат последвани от съществени реформи в законовата уредба, която трябва да позволява на тези религиозни общности да функционират без неоправдани ограничения, в съответствие с ЕКЗПЧОС и със съдебната практика на Европейския съд по правата на човека; по-специално подчертава необходимостта всички религиозни общности да получат правосубектност;
20. Приветства прилагането на Закона за фондациите; изразява съжаление обаче относно това, че религиозните общности продължават да се сблъскват с проблеми с имуществото, които не са уредени с този закон, във връзка с имоти, конфискувани и продадени на трети лица, или имоти на фондации, слели се преди приемането на новото законодателство; настоятелно призовава турското правителство да се заеме без забавяне с разрешаването на този въпрос;
21. Отново изразява загриженост относно пречките, с които се сблъсква Вселенската патриаршия, по отношение на юридическото ѝ положение, обучението на нейните духовници и изборите за Вселенски патриарх; повтаря своя призив незабавно да се отвори гръцката православна семинария в Халки и да се предприемат мерки за разрешаване използването в публичното пространство на църковното звание

„Вселенски патриарх” и в по-общ план да бъдат създадени условия за безпрепятствено обучение на духовенството в християнските общности в Турция;

22. Изразява съжаление поради това, че продължава да съществува несигурност по отношение на признаването на домовете на алевитите, в които се изпълнява ритуалният танц „сема” („въртящите се дервиши”), за техни църкви, както и по отношение на задължителното религиозно обучение в училищата; призовава турското правителство да коригира систематично това положение;
23. Изразява загриженост поради затрудненията, пред които са изправени сирийските християни, във връзка с правото им на собственост върху имоти; по-специално посочва със загриженост съдебните дела, отнасящи се до изземване на имущество, във връзка със сирийския православен манастир „Св. Гавраил”;
24. Изразява съжаление поради това, че турското правителство продължава да има резерви по отношение на правата на малцинствата, определени в международното право, както и поради факта, че то все още не е подписало съответните конвенции на Съвета на Европа, нито е влязло в диалог с върховния комисар по националните малцинства към Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ); настоятелно призовава правителството да приведе своята политика в пълно съответствие с международните стандарти и ЕКЗПЧОС, като призовава всички парламентарно представени партии да подкрепят този ход; във връзка с това отбелязва административните трудности, пред които са изправени училищата на малцинствата, и системата на двойно председателство, която е отживелица; в допълнение, настоятелно призовава правителството активно да насърчава климат на пълно зачитане на малцинствата и да гарантира, че за случаите на враждебно отношение и насилие се търси съдебна отговорност;
25. Изразява съжаление поради факта, че след доклада за напредъка на Турция през 2008 г. не се наблюдава положително развитие във връзка с гръцкото население на островите Gökceada (Imvros) и Bozcaada (Tenedos), което продължава да се сблъсква с проблеми във връзка с имуществените права и образованието; поради това настоятелно призовава турското правителство да търси решения за съхраняването на двукултурния характер на тези острови в съответствие с резолюцията на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа (ПАСЕ) от 27 юни 2008 г. относно островите;
26. Изразява загриженост, че турската законова уредба все още не предоставя достатъчни гаранции по отношение на свободата на изразяване и че определени закони продължават да се прилагат неправилно с цел ограничаване на тази свобода; призовава турското правителство да предложи всеобхватни изменения в законовата уредба, за да се гарантира нейната съвместимост с ЕКЗПЧОС и със съдебната практика на Европейския съд по правата на човека; отбелязва, че преработването на член 301 от турския Наказателен кодекс е довело до значително намаляване на броя на наказателните производства в сравнение с предишни години; въпреки това продължава да смята, че член 301 и член 318 следва да бъдат отменени;
27. Продължава да бъде загрижен относно факта, че Турция не предоставя правото на отказ от отбиване на задължителна военна служба поради убеждения и че не съществува алтернативна гражданска служба; изразява неодобрение относно факта, че продължава да не се прилага решението на Европейския съд по правата на

- човека от 2006 г. по делото „Ülke срещу Турция”, в което от Турция се изисква да измени законодателството, позволяващо нееднократното наказателно преследване и осъждане на лица, отказващи да отбият военна служба поради своите убеждения, и призовава турското правителство да приложи това решение без забавяне;
28. Изразява загриженост относно продължаващите ограничения върху свободата на печата, особено по отношение на отразяването на разследванията на мрежата „Ергенекон“ и в контекста на налагането на безпрецедентна глоба на медийна група, както и във връзка с честото забраняване на уебсайтове; подчертава, че култивирането на свобода на печата е важен знак за политическа култура в едно плуралистично общество; препоръчва, в този контекст и с оглед на нездравите връзки между медиите, бизнеса и политиката, да се приеме нов закон за средствата за масово осведомяване;
  29. Призовава турското правителство да увеличи своите усилия във връзка с прилагането на политиката за нулева толерантност към изтезанията и да разреши, за да се подчертае правдоподобността на тези усилия, публикуването на доклада на Комитета за предотвратяване на изтезанията към Съвета на Европа; още веднъж призовава настоятелно турското Велико народно събрание да ратифицира Факултативния протокол към Конвенцията на ООН против изтезанията; също така настоятелно призовава правителството да се бори за намаляване на безнаказаността при нарушаване на правата на човека, по-специално сред служителите на правоприлагащите органи;
  30. Призовава настоятелно турското правителство да отдели по-голямо внимание на изкореняването на корупцията, да увеличи прозрачността при финансирането на политическите партии и изборните кампании, както и да насърчава откритостта на администрацията на всички равнища;
  31. Поощрява правителството да увеличи усилията си за превръщане на гарантираното по закон равенство между половете в практика; по-специално счита, че следва да се изготви стратегия за образование и трудова заетост на жените, като се намали заетостта на жените в сивата икономика; призовава правителството да се възползва от потенциала на организациите на гражданското общество, особено когато става въпрос за повишаване на осведомеността за правата на жените, предотвратяване на насилието и на т.нар. „убийства на честта”; отбелязва, че е необходимо правителството и съдебната система да гарантират надлежното подвеждане под съдебна отговорност и налагането на наказания на извършителите за всички случаи на насилие и дискриминация срещу жени, както и да гарантират закрилата и подкрепата от страна на органите за жените и децата, които са изложени на опасност от насилие или „убийства на честта”; насърчава турското правителство да започне в цялата страна ефективна информационна кампания за повишаване на осведомеността относно правата на жените;
  32. Признава, че съществува законова уредба, третираща домашното насилие, „убийствата на честта” и преждевременните бракове по принуда, но отбелязва, че има опасения по отношение на прилагането; поради това призовава органите да осигурят закрила за жертвите, като увеличат броя на приютите и на другите видове центрове за оказване на помощ; обръща внимание на факта, че нивото на трудовата заетост при жените в Турция е най-ниското сред държавите-членки на ОИСР, като

то следва да се повиши с цел насърчаване на икономическите права и независимост на жените;

33. Изразява загриженост относно липсата на гаранции срещу дискриминацията на основание сексуална ориентация; призовава турското Велико народно събрание да приеме нов закон за забрана на пряката и непряката дискриминация на всички основания и във всички области, като призовава турското правителство да засили своите усилия за повишаване осведомеността на обществото по отношение на индивидуалните права на човека и борбата с дискриминацията, да гарантира премахването на дискриминационните разпоредби от законодателството, както и надлежното налагане на наказания за прояви на омраза и насилие, основаващи се на хомофобия;
34. Изразява съжаление относно липсата на напредък по отношение на правата на профсъюзите и призовава отново правителството да представи, след провеждане на консултации със социалните партньори, ново предложение на турското Велико народно събрание, с цел незабавното приемане на нов закон за профсъюзите, който да бъде в съответствие със стандартите на Международната организация на труда, включително гаранциите за правото на стачки и на договаряне на колективни трудови договори; изразява своето безпокойство относно неотдавнашното задържане (в средата на ноември 2009 г.) на двадесетина турски профсъюзни дейатели и призовава за стриктно зачитане на техните социални права;

Възможност за поемане на задълженията, свързани с членството

35. Изразява съжаление поради факта, че за четвърта поредна година Турция не прилага Допълнителния протокол към Споразумението за асоцииране между ЕО и Турция; призовава турското правителство да приложи този протокол изцяло и без забавяне, по начин, изключващ дискриминация, като припомня, че в противен случай преговорният процес може да бъде допълнително сериозно засегнат;

Ангажимент за поддържане на добросъседски отношения

36. Отново подчертава недвусмисленото задължение на Турция да поддържа добросъседски отношения в съответствие с предвиденото в рамката за преговори; подчертава нейното задължение да подкрепя, съвместно с всички други страни, усилията за постигане на цялостно уреждане на кипърския въпрос, както и да реши всички неразрешени гранични спорове със съседни държави в съответствие с принципа на мирното уреждане на спорове съгласно Хартата на ООН;
37. Призовава турското правителство и всички заинтересовани страни да подпомагат активно протичащите в момента преговори и да допринесат с конкретни дела за цялостното разрешаване на кипърския въпрос, въз основа на двузонална, двубобщностна федерация, в съответствие с имащите отношение към случая резолюции на Съвета за сигурност на ООН и с принципите, на които е основан ЕС; призовава Турция да улесни създаването на благоприятен климат за преговори, като незабавно започне да изтегля своите сили от Кипър, разгледа въпроса със заселването на турски граждани на острова и позволи връщането на блокираната зона на Фамагуста на нейните законни жители в съответствие с Резолюция 550(1984) на Съвета за сигурност на ООН;

38. Призовава турското правителство да престане да възпрепятства невоенните плавателни съдове, търсещи нефт от името на Република Кипър, в източната част на Средиземно море;
39. Настоятелно призовава Турция да гарантира спазването на правата на всички разселени лица в Кипър, включително на тези от религиозни малцинства, както и това, че на тях им се позволява да упражняват свободно своите религиозни права; подчертава, че в случая с католическата маронитска общност тези свободи следва да бъдат предоставени и на четирите маронитски селища;
40. Приветства възобновяването на дейността на Комитета за безследно изчезнали лица и призовава Турция да предприеме подходящи действия по този хуманитарен въпрос;
41. Изразява похвала за положените дипломатически усилия, целящи нормализиране на отношенията с Армения, и призовава настоятелно турското правителство да отвори границата с Армения; призовава турското Велико народно събрание и парламента на Армения да ратифицират съответните протоколи без забавяне и без да поставят предварителни условия, което би довело до укрепване на регионалната сигурност и на стабилността в региона на Южен Кавказ;
42. Отбелязва постигнатия ограничен напредък в подобряването на двустранните отношения между Турция и Гърция; призовава турското Велико народно събрание да оттегли заплахата си с повод за война (*casus belli*), като очаква турското правителство да сложи край на продължаващите случаи на нарушаване на гръцкото въздушно пространство;
43. Приветства трайното подобряване на отношенията с Ирак и с регионалното кюрдско правителство; още веднъж подчертава своя призив към турското правителство да гарантира, че при провеждането на всяка антитерористична операция се зачитат изцяло териториалната цялост на Ирак, правата на човека и международното право, като се избягват цивилни жертви;

Задълбочаване на сътрудничеството между ЕС и Турция

44. Отбелязва началото на преговорите по присъединяването на Турция към Енергийната общност; приветства подписването от страна на Турция на Междуправителственото споразумение относно газопровода „Набуко“, чието изпълнение остава един от най-важните приоритети на ЕС в областта на енергийната сигурност, и призовава за отварянето на глава „Енергетика“ в рамките на преговорите за присъединяване; същевременно отбелязва сътрудничеството между Турция, Русия и някои държави-членки на ЕС по проекта „Южен поток“;
45. Посочва важното значение на Турция като транзитна страна и страна, крайна дестинация, за нередовната миграция; призовава турското правителство да предприеме спешни мерки, за да гарантира зачитането на международните права на защита и прием на мигранти и лица, търсещи убежище; отбелязва подновяването на преговорите по споразумение за реадмисия между ЕС и Турция и настоятелно призовава Турция междувременно изцяло да прилага съществуващите двустранни споразумения за реадмисия с държавите-членки на ЕС; призовава турското правителство да засили сътрудничеството си с ЕС в областта на управлението на

миграцията, борбата с трансграничната престъпност и трафика на хора; в този контекст отбелязва усилията на Турция с оглед сключване на работно споразумение с FRONTEX;

46. Отбелязва все по-активната външна политика на Турция и оценява високо усилията, които тя полага, за да допринесе за намирането на решения в различни кризисни региони; призовава тюрското правителство да засили съгласуването на външната си политика с ЕС, по-специално по отношение на Иран; признава ролята на Турция като важен партньор на ЕС от гледна точка на реализацията на целите на външната политика на ЕС в Черноморския регион, Централна Азия и широкия Близък изток; призовава Съвета и Комисията да използват по-добре потенциала на близките отношения между ЕС и Турция в тези региони;
47. Оценява непрестанния принос на Турция за европейската политика за сигурност и отбрана и операциите на НАТО; изразява съжаление обаче поради това, че възраженията на Турция продължават да блокират стратегическото сътрудничество НАТО-ЕС, простиращо се отвъд договореностите „Берлин плюс“, като това има отрицателни последици за закрилата на дислоцирания персонал на ЕС, и призовава настоятелно Турция да оттегли тези възражения във възможно най-кратък срок;
48. Отново призовава тюрското правителство да подпише и представи за ратифициране Статута на Международния наказателен съд, като по този начин допълнително ще засили приноса и ангажимента на Турция към глобалната система за многостранно сътрудничество;
49. Призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да анализира взаимодействието между външните политики на ЕС и Турция и да го използва по-усилено, за да се допринесе за световната сигурност и стабилност;
50. Призовава настоятелно Турция да действа прагматично и да направи всичко възможно, за да гарантира успеха на преговорите между лидерите на кипърските гърци и кипърските турци, които в момента достигат критичен етап; отбелязва, че това е вероятно последната възможност за уреждане на продължаващото вече дълго време разделение на острова; приветства изразената от генералния секретар на ООН висока оценка по отношение на решителните усилия на лидерите на двете общности в Кипър, г-н Христофиас и г-н Талат, за постигане на цялостно уреждане на този въпрос;
51. Счита, че разрешаването на кипърския въпрос ще доведе до по-голяма стабилност, просперитет и сигурност за източната част на Средиземно море и ще позволи по-бързото подобряване на отношенията между ЕС и НАТО, както и деблокирането на процеса на присъединяване на Турция към Европейския съюз; ето защо предлага Турция да се присъедини към останалите гаранти, Гърция и Обединеното кралство, като се ангажира да подкрепи всяко споразумение, постигнато от г-н Христофиас и г-н Талат, с оглед обединение на Кипър, одобрено от Съвета за сигурност на ООН;
52. Отбелязва специален доклад № 16/2009 на Сметната палата, в който се констатира редица слабости в управлението на предприсъединителната помощ за Турция; отбелязва обаче, че според оценката на Сметната палата подложените на одит проекти са постигнали планираните резултати, като е вероятно те да бъдат

устойчиви; призовава Комисията да изпълни препоръките от доклада на Сметната палата при предоставянето на помощ по Инструмента за предприсъединителна помощ (ИПП), като по-специално определи приоритетите на целите и следователно на проектите в съответствие с критериите за присъединяване към ЕС; изисква от Комисията да започне, в частност, с извършването на оценка на цялата програма за предприсъединителна помощ и да представи доклад пред Европейския парламент относно нейното изпълнение;

o

o o

53. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, на Комисията, на генералния секретар на Съвета на Европа, на председателя на Европейския съд по правата на човека, на правителствата и парламентите на държавите-членки и на правителството и парламента на Република Турция.